

Odense (Halsted) og den højtærede Finansminister, skal jeg ikke blande mig i. Det forekommer mig ikke, den har nogen som helst praktisk Interesse i Øjeblikket. (Halsted: Det kan den faa.) Det er et Spørgsmaal, som ikke ligger for, lad os drøfte det, naar den Tid kommer. Jeg synes, det havde mere Interesse at se paa den sørgelige finansielle Stilling, vi sidde i i Øjeblikket, men det kan jo være, at denne Diskussion er rejst for at bortlede Opmærksomheden derfra. Den højtærede Finansminister takkede de 4 andre Ordførere, og det havde han ogsaa Grund til, fordi de rakte ham en hjælpende Haand til at komme ud af det Uføre, hvori han sidder. Ganske vist, den ene af Ordførerne, det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), gaar ikke med til dette med Glæde; han sagde, at det var med Beklagelse, han gik med, men det har jo ikke saa meget at sige. Naar man blot gaar med til at hjælpe Finansministeren, har han naturligvis Grund til at være glad derfor.

Den højtærede Finansminister spurgte, hvad en Socialdemokrat vilde gøre, hvis han stod paa Ministerens Plads. Det skal jeg ikke indlade mig paa at besvare, det er et rent Tankeeksperiment, men jeg kunde tænke mig, at hvis en Socialdemokrat var Finansminister og havde ført den samme letsindige og meningsløse Politik, som har ledet denne Regering, var der maaske ikke andet at gøre end det, som Finansministeren nu maa gøre. Det er jo saaledes, at hver Gang Finansministeren er kørt fast, har han den nemme Udvej, at han kommer her til Tinget og faar nye Laan og Laan i en Uendelighed, medens der dog virkelig ogsaa var andre Veje, synes jeg, at gaa, Veje, som man bruger i det private Liv, nemlig at man ser paa sine Udgifter, undersøger, om der ikke er noget, der kan spares, saa at vi kunde undgaa at laane og laane i det uendelige. Paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven for i Aar bevilge vi 38,3 Millioner til Militærudgifter. Der havde været Grund til at undersøge, om det ikke her var muligt at spare en Del af det. Tilmed da det ikke staar i Loven, at det er Penge, der skulle ud straks, men der kan gaa visse Aar, inden Foranstaltningerne skulle gennemføres, synes jeg, at under saa vanskelige finansielle Forhold var det dog værd at overveje, om man ikke ad denne Vej kunde spare noget, og det er min Overbevisning, at der meget godt kunde spares et saa stort Beløb, at vi helt kunde und-

være det Tillægslaan paa 25 Mill. Francs, der her er Tale om. Men det nytter jo ikke noget at forhandle med Regeringen om det. I den dybt afhængige Stilling, hvori Regeringen staar til Højre, ved jeg godt, at Regeringen er fuldstændig magtesløs, at den ikke faar Højre til at gaa med til sligt. Højre har nu Foden paa Nakken af Regeringen og benytter denne Magtstilling. Højre vil ikke give Slip paa det mindste, hvad Militærvæsenet angaar, og saa har, som sagt, Ministeren ikke anden Udvej end denne: at gaa til Laan og bestandig Laan.

Ministeren vilde nu antyde, at de Skatter, som nødvendigvis maa komme, ikke skulde komme til at tynge paa Smaamanden. Ja, det vil jeg nu se, før jeg tror det. Jeg synes, at den første Sending Skattelove, vi have faaet fra Ministerens Haand, ikke lader Smaamanden gaa Ram forbi. F. Eks. ser man under Stempelskatten, at for et Borgerbrev, man før kunde faa for 2 Kr. — det drejer sig altsaa om Smaafolk, det er Fattigfolk, der købe et saadant Borgerbrev —, skulde de nu give 50 Øre mere. Ved Checkskatten er det ogsaa Smaafolk, der ville komme til at udrede det meste af, hvad den vil indbringe. De smaa Tobaksdyrkere, de smaa Jordbrugere ovre i Fredericia- og Middelfartegnen, man falder over, ere ogsaa Smaafolk. Og ved Takstforhøjelserne er det samme Tilfældet. Det vil blive de smaa i Samfundet, som komme til at udrede det meste, foruden at Smaafolk her i dette Land mere end nogen anden Klasse ville komme til at lide under den Stagnation i vor sociale Lovgivning, der er en nødvendig Følge af Regeringens Politik. Vi Socialdemokrater have, som jeg sagde før, ingen Pligt til her at række Finansministeren en hjælpende Haand. Ministeren ligger, som han har redet, han er ude i Uføret, og vi have ingen Pligt til at hjælpe ham op. Vi have advaret ham mange Gange, vi have advaret Regeringen, vi have sagt den, hvad Følgen vilde blive, men man har ikke villet følge vore Raad og vore Forslag. Derfor have vi ingen Pligt til at være med til at stemme for dette Statslaan.

Rode: Af de Udtalelser, som den højtærede Finansminister nu igen fremsatte om det midlertidige Laan og om Ønskeligheden af at gaa over til et fast Laan, har jeg faaet det Indtryk, at den højtærede Finansminister vil benytte den første Mulighed, der overhovedet fremby-